

МОТИВИ към Присъда постановена по НОХД 351/2024 г. на СлРС

РП-Сливен е внесла обвинителен акт против подсъдимата Б. Н. Т. по чл.191 ал.3, вр. ал.2, вр. чл.20 ал.2 от НК и подсъдимия И. И. А. по чл.191 ал.3, вр. ал.2, вр. чл.20 ал.2 от НК.

Производството се движи по реда на Глава 27 от НПК. Съдът след като изслуша становището на защитниците на подсъдимите и след като установи, че самопризнанията им се подкрепят от събраните в хода на досъдебното производство доказателства, премина към процедурата по чл. 371, т.2 от НПК.

В с.з. представителят на РП – Сливен поддържа обвинението така, както е предявено. Предлага на подсъдимит3 да бъде наложено наказание при условията на чл. 58А ал.4 вр. чл. 55 ал.1 т.1 от НК, а именно – четири месеца „Лишаване от свобода”, което да бъде отложено на основание чл. 66 ал.1 от НК за изпитателен срок от три години.

В с.з. подсъдимите, редовно призовани се явяват лично и с процесуални представители. Признават се за виновни и дават съгласието си делото да се разгледа по реда на глава 27 от НПК, в хипотезата на чл. 371, т.2 от НПК, а именно признават изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласяват да не се събират доказателства за тези факти. Защитниците им не оспорват фактическата обстановка по обвинителния акт и правната квалификация, и също изразяват съгласието си делото да се гледа по реда на глава 27 НПК.

От събраните по делото доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Подс. И. И. А. и подс. Б. Н. Т. били родители на св. А. И. И. (роден на 29.09.2006г.). Семейното им жилище се намирало в гр.Сливен, кв. „Н.“, ул.,„Б.“ № 89. В гр.Сливен, кв.,„Н.“, ул.,„ Б.“ № 69, заедно с майка си - св. М. Ю. С., живеела и св. Р. М. Ю. (родена на 15.07.2009г.).

Св. Р. Ю. и св. А. И. се познавали от доста време, тъй като живеели в един квартал на една и съща улица като през 2022г. между двамата се зародили чувства и те започнали да се срещат тайно без родителите им да знаят за тези техни отношения.

В началото на м.юли 2023г. св. Ю. избягала от дома на майка си заедно със св. И.. Двамата отишли в с. Тополчане, при лелята на св. А. И., където осъществили първият си полов акт по взаимно съгласие. Св. Ю. извършила горното водена от мотива, че е само на 13 години и майка й, ще бъде против съвместното й съжителство със св. А. И..

На 05.07.2023г. сутринта, св. А. И. представил на родителите си св.Ю. като двамата непълнолетни заявили на родителите си/ тъй като майката на св. Ю. също била там/, че искат да живеят заедно като съпрузи, защото се обичат и вече са правили секс. Родителите и на двамата се изненадали, но след като разбрали че децата им се обичат, се съгласили на такова

СЪЖИТЕЛСТВО.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на направените от подсъдимите самопризнания и събраните в хода на досъдебното производство гласни и писмени доказателства взети в тяхната съвкупност и поотделно, тъй като те са безпротиворечиви и се намират в отношение на пълно покриване и допълване. Съдът кредитира показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели, приобщени по съответния процесуален ред.

Съдът кредитира и обясненията на подсъдимите дадени от него в хода на досъдебното производство, като на основание чл. 372, ал. 4 от НПК ги приобщава към доказателствата по делото, тъй като подсъдимият признават вината си и изразяват съгласие да не се събират доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Съдът по реда на чл. 283 от НПК присъедини към доказателствата по делото и всички писмени материали, приложени към дознанието като неоспорени от страните.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна, съдът изведе следните правни изводи:

С деянието си А. и Т. са осъществили от обективна и субективна страна състава на чл.191 ал.3 вр. ал.2 в вр чл. 20, ал.2 НК, тъй като от събраните по делото материали безспорно се установява, че Б. Н. Т. на 05.07.2023г. в гр. Сливен, като пълнолетно лице в съучастие с И. И. А., като извършител е улеснила непълнолетно лице от мъжки пол - А. И. И. - на 16г. и лице от женски пол, което не е навършило 14-годишна възраст - Р. М. Ю. на 13г., да заживеят съпружески, без да са сключили брак, като им предоставила стая от домът си.

От събраните по делото материали безспорно е установено, че И. И. А. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.191 ал.3, вр. ал.2, вр. чл.20, ал.2 от НК, тъй като на 05.07.2023г. в гр. Сливен, като пълнолетно лице в съучастие с Б. Н. Т., като извършител, улеснил непълнолетно лице от мъжки пол- А. И. И. - на 16г, и лице от женски пол, което не е навършило 14-годишна възраст - Р. М. Ю. на 13г., да заживеят съпружески, без да са сключили брак, като им предоставил стая от домът си.

Безспорно е установен механизма на деянието и авторството на същото. Налице са всички изискуеми елементи на състава на чл. 191 ал.3 вр. ал.2 в вр чл. 20, ал.2 от НК. Установено е безспорно, че И. И. А. и Б. Н. Т. са действали в условия на съучастие, като и двамата с общи усИ. са улеснили А. И. и Р. Ю. да заживеят на семейни начала без да са сключили брак.

Деянието е извършено от подсъдимите с пряк умисъл. Същите са съзнавали обществено опасния му характер, предвиждали са и са искали

настъпването на общественотоопасните последици.

Причини, мотиви и условия за извършване на престъплението, съдът намира в ниската правна култура на подсъдимите и слабите им морално волеви задръжки.

Като смекчаващи вината обстоятелства на подсъдимия, съдът отчете самопризнанията им, изразеното съжаление за извършеното, оказаното съдействие на разследващите органи и чисто съдебно минало.

Съдът не отчете отегчаващи вината на подсъдимите обстоятелства.

При определяне вида и размера на наказанието, което следва да наложи на подсъдимите, съдът се съобрази с индивидуализиращите вината на подсъдимия обстоятелства.

Ръководен от тези изводи и като взе предвид целите на индивидуалната и генерална превенция, съдът наложи на подсъдимите наказание при условията на чл. 58А ал.4 вр. чл. 55 ал.1 т.1 от НК, а именно: наказание „Лишаване от свобода” за срок от три месеца, което на основание чл. 66 ал.1 от НК отложи за изпитателен срок от три години, за всеки един от тях, считано от влизане на присъдата в сила.

Съдът прие така наложеното наказание за максимално справедливо и отговарящо в максимална степен, както на обществената опасност на деянията и извършителите, така и на целите и задачите на наказанието.

Ръководен от изложените съображения съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: